

07 – 2. ZAPOVED:

NE SKRUNI BOŽJEGA IMENA

»Jezite se, a nikar ne grešite; sonce naj ne zaide nad vašo jezo in ne dajajte prostora hudiču. Nobena umazana beseda naj ne pride iz vaših ust, marveč le dobra, da bi bila ob potrebi v izgrajevanje, da bi podelila milost tistim, ki poslušajo. « (Ef 4,26-27.29).

Jeza sama na sebi ni greh, vendar pa, če se prepustimo čustvom jeze, lahko zaradi tega naredimo veliko škode. Tako v jezi najhitreje grešimo z jezikom (kot temu tudi pravimo), oziroma grdo govorimo ali preklinjamo.

GRDO, NEPRIMERNO ali NESPODOBNO GOVORJENJE odraža osebnostni in kulturni nivo človeka, ko ni sposoben obvladovati sebe, niti svojih reakcij. Z grdim govorjenjem žalimo in besedno »onesnažujemo« okolico. Namesto, da bi ljudem okoli sebe prinašali kaj lepega, dobrega in pozitivnega, »onesnažujemo« svojo okolico z grdimi besedami.

LEPO GOVORJENJE – z njim med ljudmi širim nekaj lepega, dobrega in pozitivnega in s tem posledično lahko ustvarjam lepo in prijetno vzdušje in odnose.

PREKLINJANJE BOGA – pomeni, da zaničujemo Boga, oziroma Božje ime, s čimer rušim temeljni odnos z Bogom in tako izražam temeljni odnos nespoštovanja do svojega Stvarnika.

MOLITEV – z molitvijo pa odnos z Bogom ustvarjamo, gradimo in poglobljamo. Molitev je tista, ki nas zbližuje z Bogom.

PREKLINJANJE – SSKJ to besedo razlaga: »navadno z grobimi besedami, besednimi zvezami izraziti željo, da bi koga zadelo zlo ali sovraštvo.« Pomeni, da na nekega človeka ali na neka stvar kličem nekaj slabega, zlega. Konkretno to pomeni, da z besedami kličem zlo na nekoga in tako z besedami razširjam okoli sebe zlo.

Četudi se zdi to samo po sebi morda nedolžno ali nepomembno, pa je dejstvo, da prav s preklinjanjem vnašam in širim zlo, ki se posledično nato lahko izraža tudi v konkretnih dejanjih.

BLAGOSLAVLJANJE – pomeni, da kličemo Božje ime, božjo navzočnost in varstvo nad človeka ali neko stvar. Blagoslavljanje je nasprotje od preklinjanja. Blagoslavlja navadno duhovnik v okviru obreda, lahko pa tudi vsak, ki želi nekomu dobro. Npr., ko starši blagoslovijo otroke, ko gredo spat in mu naredijo znamenje križa na čelo.

Preberi: 4 Mz 22,1-20.36-23,11

Preberi: 2Mz 3,1-15

ZLORABA BOŽJEGA IMENA – ko po nemarnem, s slabim namenom izrečemo Božje ime. Ko npr. pogosto v filmih slišimo, ko igralec v jezi izgovori »Jesus!« in pri tem ne misli na Božjo pomoč, ampak besedo uporabi namesto kletve. Božje ime zlorabimo tudi, ko molimo k Bogu, naj nam pomaga pri naših grešnih dejanjih – npr., da prosimo, da nam pomaga pri kraji, prepisovanju ...

PROŠNJA NA POMOČ – stari Izraelci so tako spoštovali Božje ime, da si niso niti upali izgovarjati imena »Bog«, ampak so uporabljali sopomenke kot npr. »Najvišji«, »Vsemogočni«, »Stvarnik« ...

Božje ime izgovarjamo kot prošnjo, kot naš klic, da bi bil Bog z nami, nam pomagal, stal ob strani ... Čisto tako, kot majhen otrok kliče svojo mami.

Preberi: 5 Mz 30,15-20

Preberi: Mt 6,5-14

Da bi torej ne skrunili Božjega imena, ga posvečujemo, še posebej z molitvijo očenaš, v kateri molimo tudi: »... posvečeno bodi tvoje ime ...«